

¿Qui és Nelson Valente, l'artista argentí amb més obres en cartellera al teatre català?

Núria Juanico Llumà

FONT: https://www.ara.cat/cultura/teatre/nelson-valente-l-artista-argenti-mes-obres-cartellera-teatre-catala_1_4831396.html

El director i dramaturg estrena 'Pols de diamant' a la Versus Glòries i en paral·lel 'Los finales felices son para otros' a La Villarroel

Nelson Valente (Buenos Aires, 1971) és una màquina de treballar. Al juliol, en l'últim Festival Grec, va estrenar una trilogia amb Cristina Clemente que ha ocupat la Sala Flyhard, el Maldà i la Versus Glòries amb tres espectacles entrelaçats. Un d'aquests, *Rovira vs. Rodríguez*, just ha acabat funcions a la sala de Glòries, on ara Valente hi ha estrenat un altre muntatge: *Pols de diamant*, un text de Pau Coya amb Dafnis Balduz i Albert Salazar sobre denúncies falses al col·lectiu LGTBI. El director i dramaturg argentí porta en paral·lel la seva companyia a l'off de La Villarroel, on el 23 d'octubre arrencaran funcions de *Los finales felices son para otros*, una comèdia inspirada en *Ricard III*. I encara n'hi ha més: al maig, Valente estrenarà *Amnèsia*, la seva primera incursió al Teatre Nacional de Catalunya. D'on ha sortit aquest argentí que, de cop i volta, està conquerint la cartellera teatral catalana amb èxit?

El primer padrí de Valente va ser l'actor i director de la Sala Trono Joan Negrié, que va pescar-lo el 2012 al festival Ulls de Barcelona. Allà va portar, amb la seva companyia, la que es convertiria en la seva obra insígnia, [El loco y la camisa](#), un espectacle que havien estrenat en un pis de Banfield (a 16 quilòmetres de Buenos Aires) i que ha acabat voltant pel món amb nombroses adaptacions. Negrié va fitxar-los per al Festival Internacional de Teatre de Tarragona (FITT) el 2013, des d'on va fer el salt a La Villarroel.

A partir d'aleshores, Barcelona pràcticament s'ha convertit en una segona casa per a Valente. El director argentí s'ha anat arrelant a la cartellera teatral catalana amb espectacles com *El don de las sirenas* (2013), [El declive](#) (2018) i [Els gossos](#) (2020).

Sovint hi apareixen relacions quotidianes i famílies més o menys infelices que intenten tornar-se a unir. "M'encanta robar situacions del dia a dia per als meus espectacles i la família em sembla un gran tema. És el lloc on transcorren totes les microviolències que després es desenvolupen a la societat", diu. Ell està còmode en la comèdia, si bé també ha tocat el drama, i li agrada "que el públic acabi ell mateix l'espectacle amb la pròpia experiència i reflexió".

Un pont dels catalans cap a l'Argentina

El director ha fet una incursió en tota regla a terres catalanes: hi representa espectacles, però també n'és un espectador assidu i ja quasi forma part del sector. "Al principi muntava les obres guiat pels productors, però ara ja conec els intèrprets catalans, perquè els he vist a l'escenari, i sé qui vull a la meua companyia", explica. A l'hora de treballar, la gran diferència entre catalans i argentins és, assegura, la manera d'enfrontar-se al text: "Els argentins són més caòtics, els catalans són més ordenats i es respecten més entre ells, no es trepitgen tant. Els primers dies em sorprenia veure que venien a la sala d'assaig amb tot el text après, això a l'Argentina no passa".

La vida professional de Valente passa per Catalunya, però també per l'Argentina. Hi ha continuat estrenant espectacles –ha arribat a tenir-ne sis alhora en cartellera–, sobretot dins dl circuit més comercial. El director ha aprofitat la seva presència a Buenos Aires per convertir-se també en un pont del teatre català: hi ha portat muntatges com *Jugadores* de Pau Miró, *Jauría* de Jordi Casanovas i *Laponia* de Marc Angelet i Cristina Clemente. Quan s'acabin els dos espectacles actuals a Barcelona, se'n tornarà a l'Argentina per aixecar una versió d'*Escape room*, de Joel Joan i Héctor Claramunt. I abans d'arribar al TNC encara passarà pel teatre Fernán Gómez de Madrid, on portarà a escena *Un delicado equilibrio* d'Edward Albee. "Estic còmode anant i venint amunt i avall amb les maletes, i em costa molt renunciar als projectes –apunta Valente–. És un any intens, però alhora molt emocionant".